

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Cdo/123/2017
Identifikačné číslo spisu:	1614208468
Dátum vydania rozhodnutia:	30.01.2019
Meno a priezvisko:	JUDr. Janka Cisárová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2019:1614208468.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcov 1/ G. Z., bývajúceho v H., S. XXX/XX, 2/ C.. S. Z., bývajúcej v H., H. XXXX/XX, zastúpených JUDr. Róbertom Bockaničom, advokátom so sídlom v Bratislave, Seberíniho 1, proti žalovaným 1/ V. G. Y., bývajúcemu v H., Š. XX, zastúpeného Lichner Legal s.r.o., so sídlom v Trenčíne, Legionárska 7451/4, IČO: 47 246 804, 2/ V. Y. Y., bývajúcemu v H. XXX, 3/ V. S. C., bývajúcej v Ž., W. XXX/XX, o zriadenie vecného bremena, vedenom na Okresnom súde Malacky pod sp. zn. 5 C 320/2014, o dovolaní žalovaného 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 13. decembra 2016 sp. zn. 5 Co 357/2016, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a .

Žalobcom náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Malacky (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „prvoinštančný súd“) rozsudkom z 21. apríla 2015 č.k. 5 C 320/2014-118 zriadil vecné bremeno in rem v prospech vlastníka stavby, rodinného domu podľa stavebného povolenia obce Marianka č. SU/221-SP/2005/PA zo dňa 29.júna 2005 právoplatného a vykonateľného dňa 8. júla 2005 ležiaceho na par. č. 521/2 - zastavané plochy a nádvoría o výmere 91 m², zapísanej na LV č. XXXX v kat. úz. I., spočívajúce v práve prechodu a prejazdu cez príslušné pozemky - parcela registra „C“ č. 478/248-orná pôda o výmere 113 m², zapísanej na LV č. XXXX v kat. úz. I., parcela registra „C“ č. 478/242-orná pôda o výmere 367 m², zapísanej na LV č. XXXX v kat. úz. I., parcela registra „C“ č. 478/243-orná pôda o výmere 25 m², parcela registra „C“ č. 478/247-orná pôda o výmere 72 m², zapísaných na LV č. XXXX v kat. úz. I., parcela registra „C“ č. 478/168 - ostatné plochy o výmere 107 m², parcela registra „C“ č. 478/245-ostatné plochy o výmere 91 m², zapísaných na LV č. XXXX v kat. úz. I. v rozsahu vyššie uvedených parciel. Zároveň rozhodol o náhrade trov konania. Výkonaným dokazovaním mal za preukázané, že žalobcovia sú vlastníkmi rodinného domu postavenom na pozemku parc. č. 521/2 a súčasne nie sú vlastníkmi pozemku, cez ktorý by sa ako vlastníci mohli dostať k verejnej komunikácii, resp. nedisponujú žiadnym právom, ktoré by im to umožňovalo. Uviedol, že najbližšia pozemná komunikácia k stavbe - pozemná miestna komunikácia v lokalite U. má dlhodobý charakter nedobudovanej a neskolaudovanej stavby, nespĺňa

požiadavky na zabezpečenie minimálneho dopravného priestoru a teda nie je možné ju kvalifikovať ako verejnú komunikáciu; najbližšou a jedinou verejnou komunikáciou, na ktorú môže viesť prístupová cesta k rodinnému domu s ohľadom na jeho umiestnenie, je verejná komunikácia na Štúrovej ul.. S ohľadom na lokalizáciu a tvar dotknutých pozemkov dospel k záveru, že nezriadením vecného bremena by žalobcovia nezískali prístup k verejnej komunikácii. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods.1 O.s.p.

2. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „odvolací súd“) na odvolanie žalovaného 1/ rozsudkom z 13. decembra 2016 sp. zn. 5 Co 357/2016 napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny; rozhodol tiež o trovách odvolacieho konania. V celom rozsahu sa stotožnil so skutkovými zisteniami súdu prvej inštancie a jeho právnym posúdením.

3. Rozsudok odvolacieho súdu napadol žalovaný 1/ dovolaním s tým, že jeho prípustnosť vyvodzoval z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p., keďže rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola riešená, pričom opomenutie jej vyriešenia má za následok nesprávne právne posúdenie. V dovolaní uviedol, že žalobcovia vo svojej žalobe na zriadenie vecného bremena argumentovali tým, že disponovali príslubom zabezpečenia prístupovej cesty do ich rodinného domu iba cez pozemok registra „C“ parc.č.478/246 a pozemok registra „C“ parc.č.478/168, teda cez pozemky s celkovou výmerou 181 m², vo vzťahu k ďalším pozemkom legitimita žalobcov k zriadeniu vecného bremena absentuje. Závažnou otázkou ako je legitimita požiadavky k zriadeniu vecného bremena k iným pozemkom sa odvolací súd nezaoberal, z toho hľadiska vec právne neposudzoval a pripustil tak hrubý zásah do vlastníckeho práva žalovaných. Z uvedených dôvodov žiadal zrušiť napadnutý rozsudok odvolacieho súdu a tiež ním potvrdený rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátiť prvoinštančnému súdu na ďalšie konanie.

4. Žalobcovia vo vyjadrení k dovolaniu vyslovili presvedčenie, že právne posúdenie vykonané konajúcimi súdmi je správne a zákonné.

5. Žalovaní 2/ a 3/ na dovolanie žalovaného 1/ písomne nereagovali.

6 Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 C.s.p.), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že dovolanie je treba odmietnuť. Stručné odôvodnenie (§ 451 ods.3 veta prvá C.s.p.) rozhodnutia dovolacieho súdu je uvedené v nasledovných bodoch.

7. Aj po zmene právnej úpravy dovolacieho konania, ktorú priniesol Civilný sporový poriadok treba dovolanie naďalej považovať za mimoriadny opravný prostriedok, ktorý má v systéme opravných prostriedkov osobitné postavenie. Dovolanie ani podľa novej právnej úpravy nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nesmie byť vnímaný (procesnými stranami ani samotným dovolacím súdom) ako tretia inštancia, v rámci konania ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie odvolacieho súdu (pozri napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu sp. zn. 1 Cdo 113/2012, 2 Cdo 132/2013, 3 Cdo 18/2013, 4 Cdo 280/2013, 5 Cdo 275/2013, 6 Cdo 107/2012 a 7 Cdo 92/2012).

8. Mimoriadnej povahy dovolania zodpovedá aj právna úprava jeho prípustnosti. V zmysle § 419 C.s.p. je proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie prípustné, ak to zákon pripúšťa. To znamená, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, nemožno také rozhodnutie (úspešne) napadnúť dovolaním. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné, sú vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p. Dôvody zakladajúce prípustnosť dovolania treba dôsledne odlišovať od dôvodov, ktoré zakladajú opodstatnenosť dovolania. Opodstatnené (dôvodné) je také prípustné dovolanie, v ktorom je oprávnené uplatnený dovolací dôvod. Dovolacím dôvodom je nesprávnosť vytýkaná v dovolaní (porovnaj § 428 C.s.p.). V prípade dovolania prípustného podľa § 420 C.s.p. je dovolacím dôvodom procesná vada zmätočnosti uvedená v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C.s.p.); v prípade dovolania, ktoré je prípustné podľa § 421 ods. 1 C.s.p. je dovolacím dôvodom nesprávne právne posúdenie veci (§ 432 ods. 1 C.s.p.).

9. Žalovaný 1/ prípustnosť podaného dovolania vyvodil z ustanovenia § 421 ods.1 písm. b/ C. s. p. z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci odvolacím súdom.

10. V prípade uplatnenia dovolacieho dôvodu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení veci odvolacím súdom je riadne vymedzenie tohto dovolacieho dôvodu v zmysle § 432 ods. 2 C.s.p. nevyhnutným predpokladom pre posúdenie prípustnosti dovolania v zmysle § 421 ods. 1 C.s.p. Len konkrétne označenie právnej otázky, ktorú podľa dovolateľa riešil odvolací súd nesprávne, umožňuje dovolaciemu súdu posúdiť, či ide skutočne o otázku, od ktorej záviselo rozhodnutie odvolacieho súdu a či sa pri jej riešení odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu (§ 421 ods. 1 písm. a/ C.s.p.), alebo ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená (§ 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p.) alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. c/ C.s.p.). Ak takáto konkretizácia uplatneného dovolacieho súdu chýba, dovolací súd nemôže uskutočniť meritórny dovolací prieskum, hranice ktorého nie sú vymedzené a založiť svoje rozhodnutie na domnienke o tom, ktorú právnu otázku má dovolateľ na mysli a v tejto súvislosti vyhľadávať všetky (do úvahy prichádzajúce) rozhodnutia dovolacieho súdu, ktoré sa týkajú danej problematiky. Sama polemika dovolateľa s právnymi názormi odvolacieho súdu, prosté spochybňovanie správnosti jeho rozhodnutia alebo kritika toho, ako odvolací súd pristupoval k riešeniu právnej otázky významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 C.s.p.

11. Dovolať vo vzťahu k nesprávnomu právnomu posúdeniu uviedol: „Opomenutie odvolacieho súdu, ako i súdu prvej inštancie, zaoberať sa tak závažnou otázkou akou je legitimita požiadavky na zriadenie vecného bremena k podstatne iným pozemkom s podstatne inou výmerou, ako boli tie, vo vzťahu ku ktorým mali žalobcovia prísľub zriadenia prístupovej cesty, na základe ktorého mali rodinný dom v dobrej viere postaviť, a súvisiacou s ústavným právom na ochranu majetku, považujem za dôvod na podanie dovolania podľa § 421 ods.1 písm. b/ C.s.p.“. V tejto súvislosti tvrdil, že žalobcovia disponovali prísľubom zabezpečenia prístupovej cesty do ich rodinného domu iba cez pozemky registra „C“ parc.č.478/246 a pozemok registra „C“ parc.č.478/168, teda cez pozemky s celkovou výmerou 181 m². V kontexte uvedeného i keď v úvode žalovaný 1/ dovolanie formálne odôvodňuje nesprávnosťou právneho posúdenia veci odvolacím súdom v zmysle ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p., z obsahu jeho dovolania je však zrejmé, že nesúhlasí s logickými úvahami a skutkovými závermi odvolacieho súdu a s vyhodnotením zistených skutkových okolností. Z uvedeného vyplýva, že žalovaný 1/ v tomto prípade namietá nesprávnosť skutkových zistení a vyhodnotenia dôkazov odvolacím súdom; touto nesprávnosťou však nie je možné odôvodniť dovolanie, ktorého prípustnosť dovolateľ vyvodzuje z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. Ako bolo už uvedené vyššie, len samotné spochybňovanie správnosti skutkových zistení a vyhodnotenia dôkazov súdom, ako i sama polemika s rozhodnutím odvolacieho súdu alebo prosté spochybňovanie správnosti rozhodnutia odvolacieho súdu či kritika jeho prístupu zvoleného pri právnom posudzovaní veci, významovo nezodpovedajú kritériu uvedenému v § 421 ods. 1 C.s.p. a § 432 ods. 2 C.s.p.

12. So zreteľom na vyššie uvedené dospel dovolací súd k záveru, že dovolanie nenapĺňa predpoklady prípustnosti definované v § 421 ods. 1 písm. b/ C.s.p. a preto dovolanie ako neprípustné odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. f/ C.s.p.

13. Žalobcovia boli v dovolacom konaní v plnom rozsahu úspešní (§ 255 ods. 1 C.s.p.) a vznikol im nárok na náhradu trov konania. Náhradu trov dovolacieho konania najvyšší súd žalobcom nepriznal z dôvodu, že ich vyjadrenie k dovolaniu nebolo podané v zákonnej lehote a na neskôr podané vyjadrenie sa neprihliada (§ 453 ods. 1, § 262 ods. 1 a 436 ods. 3 C.s.p.).

14. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.